

ХЕРОЈИ НЕ УМИРУ

Пише:
Ненад Стевовић

☆ Никола Ђурковић

родном Рисну победио је режимског кандидата и постао предсједник општине. Активно је учествовао у организовању и отпремању добровољаца за Шпанију, и због тих активности у јесен 1937. године смијењен је са функције предсједника општине Рисан. Адвокат и слободан човек, Никола Ђурковић је дубоко вјеровао у идеју левиче и револуционарну борбу за бољи и праведнији свијет. Иако стално праћен, претресан и на различите начине узнемиран од

ника Граховског батаљона и антикомунистичког батаљона „Орјен“, четворица револуционара су се храбро борили до посљедњег метка. Њихову погинућу су посебно славили четници који су на главном тргу у Херцег Новом, око одјеће палих бораца, играли такозвано „Крваво коло“. Тај нецивилизацки чин снимео је и трајно овјеквјечно, кроз прозорске шку-

У Фекетићу, војвођанској вароши у бачкој равници, непосредно након завршетка Другог свјетског рата за вријеме Аграрне реформе и колонизације, населило се 386 црногорских породица са укупно 1950 чланова. Биле су то породице бораца и палих бораца НОБ-а, у највећој мјери из тадашњег Бокоцоторског среза.

ре, партизански симпатизер Лука Цириговић. Никола Ђурковић је за народног хероја проглашен указом Предсједништва АВНОЈ-а, 11. јула 1945. године.

Поред школе и улице које носе име

И данас, седам деценија касније, друга, трећа и четврта генерација потомака црногорских исељеника у Фекетићу љубоморно чува сјећање на свој славни завичај. Бокељски родољуб, народни херој Никола Ђурковић заузима посебно мјесто у њиховом колективном сјећању. Његово име носи Основна школа и једна улица у овом лијепом мјесту које се налази на средокраћу пута од Новог Сада до Суботице и којеј красе мултикултуралност и хармоничан суживот вишенационалног становништва.

Никола Ђурковић је рођен у Рисну, у Боки Которској, 19. маја 1908. године у средње имућној трговачкој породици. Након завршене основне школе у родном мјесту и гимназије у Котору, академско звање је стекао у Француској изучавајући правне науке у Монпељеу и Паризу. Након одбране доктората вратио се у Југославију и као адвокатски приправник радио у Београду, Њилану, Крушевцу и Струмици. У Комунистичку партију Југославије примљен је 1933. године, а три године касније на изборима у

полицији, као комунистички прегалац неуморно је радио на јачању партијске организације и радничког покрета. По налогу владе Цветковић – Мачек ухапшен је у јануару 1941. и спроведен у логор у Смедеревској Паланци гдје је боравио до пуца 27. марта 1941. године.

Један од организатора Тринаестојулског устанка Никола Ђурковић је био први политички комесар Кривошијске чете која је формирана у данима устанка 1941. године и први политички комесар касније формираног Орјенског батаљона. Истовремено, био је члан Мјесног комитета КПЈ у Херцег Новом и Окружног комитета КПЈ за Никшић.

Након издаје на терену, када је фашистички плаћеник открио склониште бокељских илегалца и показао га Италијанима, Ђурковић је погинуо 21. јануара 1943. године на Подима, селу изнад Херцег Новог, заједно са још три ратна друга, народним херојем Савом Илићем и првоборцима Данилом Павичићем и Шћепом Шаренцем. Опкољени са близу 300 италијанских фашиста, чет-

Николе Ђурковића, фекетићке колонисте из Црне Горе на стари крај подсјећају и називи улица: Његошева, 13. јул, Јадранска, Саве Ковачевића и Херојска. Током протеклих седам деценија значајан број црногорских породица вратио се у своју постојбину или се преселио у веће центре, Суботицу, Нови Сад и Београд. Данас у Фекетићу живе породице: Батута, Беговић, Беко, Беџир, Богетић, Божовић, Бојанић, Бјелица, Богдановић, Вучковић, Вучуровић, Вукасовић, Виллов, Вукићевић, Вујовић, Гудељевић, Иванчевић, Илић, Ивановић, Коњевић, Косић, Лазовић, Лучић, Матијашевић, Милошевић, Милановић, Матковић, Маликовић, Марош, Милашевић, Муришић, Мрачевић, Новаковић, Николић, Радојичић, Радуловић, Радовић, Самарџић, Станишић, Стојановић, Стевовић, Тујковић, Томашевић, Тушуп, Ђетковић, Ђировић, Ђеклић, Челановић, Шћепанчевић, Клаћ, Кнежевић, Пљошта, Рајевић, Страхиња, Павловић, Прентовић, Пустахија, Ракчевић, Мартиновић, Милојко, Мирановић, Мићуновић, Миховић, Јовичић, Ја-

новић, Кривокапић, Котлаш, Жмукић, Зечевић, Звицер, Дапчевић, Дангубић, Ђукановић, Бацковић, Војводић, Ђукић, Рогановић, Симовић, Радоман, Гиљен, Вушуровић, Вукчевић, Дармановић, Рудовић, Турчиновић, Миљановић и Бошковић.

